

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש ע"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

מופץ
ב-16,000
עותקים

העלון מוקדש
לרפואת:
רוחמה חנה בת חיה שרה
איילה חן בת אודליה בתושח"י

לא דמיינתי שאכתוב בעלון...

אני אברך שמעולם לא חשב לכתוב, ועוד לכתוב בעלון.

אבל משהו בתוכי הרגיש שאני מוכרח לשתף. הקשר שלי עם הדרך התחיל כשחיפשתי לעצמי מסגרת ללמוד בה בערב, בסדר ג'.

חבר הציע לי להצטרף לכולל ערב של דרך הבעל שם טוב.

אני אומר לכם -

עד היום אני מקבל מלגה, אבל את מה שאני מקבל שם - אני לא יכול למדוד בשום כסף שבעולם.

קודם כל - כשנכנסתי, קיבלו אותי במאור פנים.

בלי מבטים שואלים, בלי חקירות - רק חיבוק אמיתי.

ולאט-לאט הרגשתי איך אני נרגע.

התחלתי לשמוע שיעורים, ללמוד בלי לחץ, בלי פוזות. פעם ראשונה שהרגשתי שיש מקום שבו אפשר להיות אני, ולהתקדם באמת.

ויש עוד נקודה שאני חייב לדבר עליה - סיפורי הילדים של הרב.

בהתחלה לא הבנתי מה כולם מדברים, עד שנתתי לילד שלי בן ה-11 לשמוע סיפור לדוגמה בקו.

הילד, שאובחן עם הפרעת קשב וריכוז חמורה, פשוט התמגגט.

לא קם מהספה 4 שעות.

אתם לא מבינים מה זה עשה לי ולאשתי.

החלטתי אז: הדרך הזו חייבת להגיע לכל בית בישראל!

חייבים ספרים של הדרך, על כל נושא ונושא.

חייבים מדף כבוד לכלי הזה בכל בית מדרש.

חייבים שהעלונים יגיעו לכל מקום - בתי רפואה, עסקים, בתי כנסיות.

וגם שאחינו במדיה יזכו לאור הזה.

לא צריך להתאמץ - פשוט חותמים על כתב שותפות.

והצוות של הארגון, שעושה שליחות אמיתית - כבר ידאג להכל.

וכשיש שליחים כאלה - אין ספק שזה יביא את הגאולה הפרטית והכללית ברחמים.

מה סוד הכוח של הנתינה הזו?

בימים שבהם כמעט כל דבר שקשור לנתינה מערב גם מעמדות, תחושות של עליונות או מרחק - קרה כאן משהו אחר לגמרי.

מי שנתן לדרך הבעל שם טוב השנה - לא נתן ממקום מתנשא, לא מתוך תחושת חובה מוסרית כלפי ה"מסכנים". הוא נתן ממקום של שותפות.

ממקום של "אני לא יותר טוב ממך. אני כמוך, אחי. אני כאן בשבילך, כי אין בינינו שום הבדל - לולי הרחמים של ה'."

זה הסוד הגדול של השנה הזו.

שנה גורלית מכל בחינה

אנחנו עומדים לקראת ראש השנה, שנה חדשה שמגיעה אחרי תקופה גורלית במיוחד - לא רק במובן המדיני, הבטחוני והחברתי, אלא גם ובעיקר... עבור "דרך הבעל שם טוב".

כי השנה הזו סימנה את הרגע שבו הדרך הפכה לקונצנזוס.

משפחות, יחידים, קהילות שלמות - מכל הסוגים - הצטרפו, התחברו, נרתמו, והפכו להיות חלק ממשפחה אחת גדולה.

תחילתה - באור חנוכה

אם נרצה לבחור נקודת התחלה לתנופה האדירה הזו, כנראה שזה היה בכנס המפיצים של חנוכה.

יותר מ-400 יהודים ויהודיות הגיעו לומר דבר אחד פשוט:

"אנחנו כאן. אנחנו חלק מדרך הבעל שם טוב. אנחנו בליגיון, במחנה הקדוש של השם יתברך, בדור שצריך הרבה אומץ ואמונה כדי לעמוד בו."

באותו ערב מיוחד - ערב של "פתקא טבא" נזרעו הזרעים לשנה כולה.

שנה של ספרים. שנה של לבבות

לאורך השנה זכינו לראות פריחה עצומה בפרויקטים של הדרך:

● הספר "שלום בבית" שהודפס בשלוש מהדורות בתוך פחות משנה - והביקוש רק עולה.

● הספר לילוי נשמת החיילים - יומן אישי שמביא חיזוק יומי מערב, שיצא לאור מתוך לבבות של אלפי יהודים, שנתנו מעל 150,000 ש"ח לא מכספי גבירים מעבר לים, אלא מאנשים פשוטים, גם מילדים שנתנו את החסכוניות הקטנים שלהם.

זה לא קמפיין - זו משפחה

בשלב הזה עדיין אין לנו את המספר הסופי של אלו שהצטרפו. אבל מה שיש לנו - זה דבר שלא ניתן לקנות בכסף: תחושת השייכות, הנתינה הפנימית, התחושה של עוד ועוד אנשים שאומרים:

"אני חלק. אני בפנים. אני לא נותן כי אני 'יותר', אני נותן כי אנחנו אחד."

אם נמשיך כך - אין גבול למה שנוכל להגיע אליו. אבל הכול מתחיל מהלב.

אח יקר. חבר יקר. משפחה יקרה של דרך הבעל שם טוב.

רק כשנעלה לשמיים נדע באמת מה עשינו כאן.

אבל בינתיים, נסיים בדברים שהרב אמר כמה פעמים בשבוע האחרון:

"כל אחד שיגיע ליום הדין ויהיה בידו כתב השותפות של דרך הבעל שם טוב - עם זה הוא ינופף, את זה הוא יראה לבורא עולם ויאמר: 'אני מדרך הבעל שם טוב!' זה עצמו כבר ידבר בעד עצמו."

אז אני קורא לך:

תעשה את הצעד הזה.

תהיה חלק מדרך הבעל שם טוב.

תציל את עצמך.

תציל את הילדים שלך.

שיהיה לכולנו -

שנה טובה ומתוקה!

זמני השבת

ח'פ"ה	נתיבה	יציאה	ר"ת
18:13	19:13	19:51	19:51
18:20	19:19	19:52	19:52
18:04	19:17	19:50	19:50
18:13	19:18	19:52	19:52

פרטים
בעמוד 3

נבר בחזרת למשפחה שלך

את המתנה הכי טובה לשנה החדשה?

נשאדם חושב תדיר שתהיה שנה קשה, והוא כל הזמן אומר "קשה, קשה"
אז המחשבות שלו נמצאות בדינים, נמצאות בקשיים, נמצאות בצרות. וצריך
לשמור שנהיה לראש. שנזכה לנקות את הראש. כי הכל תלוי בראש.
(מתוך השיחה)

שנהיה לראש

ביום ראש השנה אתה יוצר את השנה הבאה שלך
לכן היום הזה הוא יום מאוד מאוד חשוב. במה
הוא חשוב?
במה אתה חושב, מה המבט שלך, מהי התקווה
שלך השנה, על מה אתה חושב בראש השנה?
"תחשוב טוב יהיה טוב!"

"אתם ניצבים היום כולכם"

כתוב בזוהר הקדוש שהמילה "היום" מכוונת
לראש השנה, כלומר אתם ניצבים היום כולכם,
ביום ראש השנה. כולם עומדים לדין. אבל התורה
לא מסתפקת במילה כולכם, והיא מתחילה לפרט:
"ראשיכם, שבטיכם, זקניכם ושוטריכם, כל איש
ישראל". מה פירוש "ראשיכם, שבטיכם"? אומר
רש"י, לא רק הציבור עצמו אלא גם המנהיגים,
ראשיכם שבטיכם - הראשים של השבטים,
המנהיגים. זקניכם - התלמידים החכמים.
שוטריכם, אלו שדואגים ליישום בפועל של פסקי
הדין. כל איש ישראל.

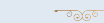
השאלה היא, אם הכוונה לראשי השבטים אז למה
כתוב ראשיכם שבטיכם? היה צריך להיות כתוב
"ראשי שבטיכם". פשוט, אבל התורה כאן רומזת
נקודה מאוד חשובה שקשורה לראש השנה.
ראשיכם שבטיכם. אתה רוצה לדעת מה יקרה
לשבט שלך? אתה רוצה לדעת מה יקרה לקהילה
שלך?

מה שיש לכם בראש!

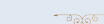
ראשיכם שבטיכם, כלומר מה שנמצא אצלך
בראש שלך, המחשבות שלך הן אלה שיקבעו מה
יקרה לשבט שלך. המחשבות שלכם יובילו את
התוצאה בשטח, את מה שיקרה בפועל

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

ייעוץ אישי עם הרב:
050-3739010 שלומי

להקדשת עלון
ולתרומות:
052-225-8276

קבלת עלון וחיזוקים
ישירות למייל:
derech.alon@gmail.com

קו השיעורים העולמי
של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900

מענה אנושי

א'-ה' בין השעות
9:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

קו טיפורי הילדים:
08-919-0090

בחסות: הדרך לבית משלך
053-3150162 ישראל משכנותאבות:

קורה אחרי חצי שנה? נהיה בלאגן.

ואחר כך הוא חושב לעצמו: "איך אבא שלי צדק.
שיהיה בריא הוא ראה את הנולד והוא רואה את
העתיד".

תפילין של ראש

אנחנו מניחים תפילין של יד ומיד לאחריו תפילין
של ראש ומתחילים את התפילה. "וקשרתם לאות
על ידך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך".

מה כתוב כאן?

תפילין של יד - אלו המעשים. ידידי היקר, פה זה
לא עולם של דמיונות, פה צריך להיות איש עשייה.
לא איש דיבורים, לא פיטפוטציה. פה צריך מעשים.
אמונה משמעה מעשים. אלו מעשים שמביאים
לשלום בית. אבל מעשים אינם מספיקים. אם
אתה רוצה שתהיה לך הצלחה, זה תלוי איך אתה
רואה את הדברים בראש שלך. ולכן כתוב על
תפילין של ראש "והיו לטוטפות בין עיניך", כלומר
איך אתה 'רואה' את זה, איך הראייה שלך.

למשל, בעל שוטף את הבית לכבוד שבת, אבל
בראייה שלו הוא אוהז "אשתי תבוא הביתה ורק
תתלונן. לא יעזור מה שאני אעשה - היא רק
תתלונן". אמנם, הוא עשה מעשים, הוא שטף את
הבית לכבוד שבת, אבל הראייה שלו היתה שלא
משנה מה הוא יעשה אישית רק תתלונן ומה
באמת יקרה בסוף? הוא ישטוף את הבית ויקבל
רק ביקורת.

נכון, היה תפילין של יד, היו מעשים, אבל היכן
התפילין של הראש? אולי כדאי שתבדוק אותן כי
הן פסולות, הראש לא נקי. הראש לא נמצא עם
אמונה, עם מחשבה חיובית. הראש חושב כל היום
שלילי ומכאן גם התוצאה תהיה שלילית.

לכן "וקשרתם לאות על ידך" - מעשים, "והיו
לטוטפות בין עיניך" - הסתכלות, חשיבה חיובית.
"וכתבתם על מזוזות ביתך" עכשיו תראה מה יהיה
כתוב לך על הבית שלך, מה יהיה כתוב בשעריך -
מעשים פלוס ראייה.

תחשוב טוב יהיה טוב

אנחנו נוהגים לאכול בראש השנה כל מיני סימנים,
אוכלים תפוח בדבש שתהא השנה מתוקה כדבש.
אנחנו אוכלים תמרים שיתמו אויבינו. גזר, שיקרע
רוע גזר דיננו. נכון? אבל על ראש של דג או כבש
אנחנו מבקשים: "שנהיה לראש ולא לזנב".

סליחה, אתה מבקש להיות ראש? יהודי מבקש
שררה? הרי יהודי צריך לחפש ענווה, לחפש
פשטות ולא להיות ראש. יש משפט בחב"ד
'תחשוב טוב יהיה טוב' מכירים את המשפט הזה?

לכלל ישראל, מה יהיה השנה.

אני אנסה קצת להסביר.

יש הרבה אנשים בעולם שחושבים שגיל 70 זה
כבר הסוף. ובגיל 70 כבר צריך להתחיל להתכונן.

אז מה קורה לו כשהוא מגיע לגיל 70? הוא מתחיל
להתלונן ולהתאונן על בעיות בריאות. פתאום
כואבות לו הברכיים "יואו, הברכיים איי, איי,
הברכיים".

- מה קרה? עד אתמול אנחנו זוכרים אותך בריא.

- מה, אתה לא יודע שאני כבר בגיל 70? בגיל 70
כבר מתחילות הבעיות.

- מי אמר לך שזה מתחיל? מי גילה לך את הסוד
הזה?

- כולם יודעים את זה, כולם.

ובגלל שהוא חושב ומאמין שבגיל 70 מתחילות
לכאוב הברכיים אז אכן מתחילות לכאוב לו
הברכיים.

אבל אנשים שהראש שלהם מלא במחשבות על
אמונה חיובית, מחשבות טובות, אתה תראה אותו
בגיל 70 שהכל בסדר. למה? אין לו את המחשבה
שבגיל 70 צריך להתארגן.

במילים אחרות, האדם במחשבות שלו מייצר את
הבעיות שלו. זו נקודה מאוד מאוד חשובה. אנשים
הולכים לעשות מבחן נהיגה. אמרו לו לפני כן -
"הרוב בטסט הראשון נכשלים. 90% בטסט הראשון
נופלים, מעטים ממש עוברים טסט ראשון, יחיד
סגולה".

אז הוא ניגש לטסט עם אמונה שרק יחיד סגולה
עוברים. האם הוא עבר בטסט הראשון או לא? לא
עבר.

אבל אתם יודעים למה הוא לא עבר? לא היתה
שום בעיה בטסט הראשון, הכל היה בסדר אבל
המוח שלו מתוכנת, הכניסו לו לראש מחשבה
שטסט ראשון רק יחיד סגולה עוברים. אז הראש
מוביל את התוצאה. והוא יתרץ תירוצים למה הוא
לא עבר: "זו היתה המשאית, החניה היתה קשה,
הטסטר היה קשוח".

כך זה בכל תחום בחיים.

למשל, שלום בית. אתם יודעים למה יש בעיות
בשלום בית? אביו של הבעל אמר לו לפני
החתונה: "דע לך, כל הזוגות נהנים יחד רק בחצי
השנה הראשונה, אחרי חצי שנה כולם חוזרים
למקורות. אתה פתאום תגלה פרוץ חדש והיא
תגלה פרוץ חדש. כל השלב הראשון שלו ושל
זו הצגה. כעבור חצי שנה אתה תגלה את האמת
שלה. אתה תראה בדיוק עם מי נפלת".

החתן הפנים בראשו שבעוד חצי שנה הולך להיות
בלאגן, וכל חצי השנה הראשונה זו הצגה. אז מה

רוצים להזמין את הרב לשיעור
ולהביא את האור לאזורכם?

בואו להיות שותפים ולהאיר את הדרך בכל הארץ!

חייגו עכשיו לשלומי כהן: 050-3739010

וקבעו תאריך לשיעור הקרוב!

שאל את הרב

לשאלות לרב
ניתן לפנות גם במייל:

ask@bshemtov.co.il

מטיפלת
רגשית

052-5732470

החדש הרחמים

זה הזמן להיות חלק מהלב הפועם של דור הבעש"ט

נשותך בהפצת 'דור הבעל שם טוב'
אתה מקבל:

זכות נצח לך ולבניך בכל הפעילות

תעודת שותפות מהודרת לביתך

שמך נכנס לסידור התפילה של הרב שליט"א

חתום על כתב
השותפות
וזכה בהזמנות
יקרה זו

ההצטרפות לסידור של הרב
מוגבלת למאה ראשונים בלבד!

להצטרפות:

אברהם כהן: 052-225-8276

ישראל חיים: 058-313-9000

ניתן להשאיר הודעה ונחזור

עומק נוסף. במקום מחשבתו של אדם, איפה שאתה חושב שם אתה תמצא את עצמך. אתה תגיע לשם. במקום מחשבתו, מה אתה חושב? איזו שנה תהיה לך? לכל אחד יש תסריט פנימי בראש איזו שנה הולכת להיות. מה אתה חושב שהולך להיות השנה? בינינו? אל תגלו, אבל התסריט הטבעי, אם אתה לא עובד עם עצמך, שאם השנה הייתה שנה קשה, אז מיד תחשוב שגם השנה הולכת להיות שנה קשה ואין פסיק של מחשבה חיובית וטובה, אלא להיפך, לא הולך להיות שום שינוי באזור, לא תהיה עסקה, בטח תפרוץ שוב מלחמה עם איראן... בקיצור אנחנו על אותו גל.

אבא, תנקה לי את הראש

אומר הבעל שם טוב "במקום מחשבתו של אדם שם הוא". אם לא תעבוד על המחשבות האלה עם תפילות ובקשות מהשם: "אבא, תנקה לי את הראש מהמחשבות השליליות שלי".

יש סיפור על האדמו"ר מקוצק שנשרף לו הבית. והאדמו"ר מספר שבמוסף של ראש השנה בקטע שנקרא "ונתנה תוקף", כשהחזן הגיע ל"מי באש" הוא סלסל והאריך ובגלל שהוא האריך במילים "מי באש" - המחשבה שלו נתקעה שם על אש ולכן פרצה אצלו שריפה בבית.

עכשיו ניתן להבין את מאמר חז"ל "בדרך שהאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו". הקב"ה אומר לך: "אני רק רואה את הרצון שלך, איפה אתה מונח - ולשם אני מוליך אותך". כלומר, אם ראית אדם שהוא במצב מסוים סימן שהוא רצה את זה. סימן שאלו היו המחשבות שלו.

ככתוב, "סוף מעשה במחשבה תחילה". מה הפירוש? אם אתה רואה את הסוף, את המעשה, דע לך שהמעשה היה לפני כן במחשבה של האדם. דברים לא קורים סתם. אנחנו עם המחשבות מייצרים את סוף המעשה. אז במקום לטפל במעשה תטפל קודם כל במחשבה שהיא הראשית. היא ההתחלה של כל הסיפור. "אתם ניצבים היום כולכם" אומר הוזהר זה ראש השנה. הדבר הראשון שניצב מול השם בראש השנה, הוא ראשיכם - הראש שלך. אנחנו נבדוק מה קורה לך בראש. ומה שעובר לך בראש במחשבות אלו יהיו התוצאות בשטח השנה.

אנחנו רוצים שנה טובה ומתוקה, אז בבקשה. האם אתה רואה תקווה? האם אתה רואה את האור? אם כן, בעזרת השם זה מה שיהיה.

שנה טובה ומתוקה!

הרבי היה תמיד אומר את המשפט הזה. לחשוב טוב.

אבל אם ילד שואל את אביו בראש השנה: "אבא, לאור השנה שעברה, מה הולך להיות השנה? החטופים יחזרו או לא יחזרו?" ואביו משיב: "תראה 90% הולכת להיות שנה קשה מאוד".

במקום לקוות לטוב, הוא חושב שלילי. במקום להגיד תהיה שנה מתוקה כדבש, הרי אתה אוכל את התפוח בדבש כדי להגיד שאנחנו מקווים שיהיה דבש, הוא חושב: "השם ירחם איזו שנה הולכת להיות..."

מהי התקווה שלך?

ביום ראש השנה אתה יוצר את השנה הבאה שלך, לכן היום הזה הוא יום מאוד מאוד חשוב. במה הוא חשוב? במה אתה חושב? מה המבט שלך? מהי התקווה שלך השנה?

כשאדם חושב תדיר שתהיה שנה קשה, והוא כל הזמן אומר "קשה, קשה" אז המחשבות שלו נמצאות בדינים, נמצאות בקשיים, נמצאות בצרות. וצריך לשמור שנהיה לראש. שנזכה לנקות את הראש. כי הכל תלוי בראש.

אתם יודעים שבסידור היום הקדוש הזה נקרא יום הזיכרון? "את יום טוב מקרא קודש הזה את יום הזיכרון הזה", אבל העולם לא קורא "יום הזיכרון", אלא ראש השנה. למה קוראים ליום הזה ראש השנה?

אתה רוצה לדעת איך תהיה השנה שלך? זה תלוי בראש. כל השנה תלויה בראש שלך. אתה גוזר את גזר הדין של עצמך.

איזה יסוד ענק.

תפילת שמונה עשרה היא שבח והודאה להשם. ויש לנו מספר בקשות שאנו מבקשים אותן באמצע תפילת שמונה עשרה. מהי הבקשה הראשונה?

"אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. חוננו מאיתך חוכמה בינה ודעת". למה זו הבקשה הראשונה? כי כל התורה וכל המצוות והרפואה והפרנסה, הכל, תלוי בראש שלך.

ישנו מאמר ידוע של הבעל שם טוב "במקום מחשבתו של אדם שם הוא".

אז כולם מסבירים שעל מה שאתה חושב - שם אתה נמצא. אז אם עכשיו למשל אני חושב על אוכל, אז איפה אני עכשיו נמצא? גם אם אני עכשיו עם ספר פתוח, אבל אני חושב על אוכל, אומר הבעל שם טוב אתה עכשיו קובנה כי אתה חושב על אוכל אז אתה עכשיו אוכל.

אבל לפי מה שדיברנו עכשיו יש לזה

גלי את טעמה המתוק של התורה

בואו להצטרף אלינו ללימוד חוויתי

בכולל הערב החדש של 'דור הבעל שם טוב'!

בית המדרש 'פני אהרן', רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק

ר' אברהם: 052-225-8276 כל ערב * 21:00-22:30 ר' נאור: 055-669-6727

הנצי"ח יקיריכם באור התורה
הזמנות מיוחדות להקדיש את לימוד התורה
לעילוי נשמת יקיריכם או לרפואה והצלחה.

בסוף כל יום:

מי שברך לתורמים
ואזכרת נשמות לנפטרים

שלא שינתה שמה וקומתה פרק ב'

מסעודה ריזון התיימרה בגיל צעיר ועלתה לארץ. הוא אמצה על ידי משפחת פוירשטיין וסייעה להם מאוד בעבודות הבית. מסעודה הפכה לבחורה חכמה ומצלחת, אבל בגלל שמה המוזר, שהיא התעקשה לא להחליפו, התקשתה בשדוכים.

חלפו שנים. הזמן הדוהר לא היטיב עם הצעות השדוכים שקבלה מסעודה.

מסעודה כבר הגיעה לגיל עשרים, אבל נראתה כמו ילדה צעירה. היא הייתה נמוכה מאוד, בגובה מטר וארבעים, והעבודה הזו השפיעה גם היא על הצעות השדוך שקבלה.

גברת פוירשטיין הביטה בצער בבתה המאמצת, היא רצתה כל כך לראות אותה מקימה בית משלה! היא קנתה למסעודה נעלי עקב גבוהות, ושכנעה אותה לנעל אותן, בתקווה שהגובה ישפיע לטובה על מצב השדוכים של מסעודה. "כך תראי גבוהה יותר בעשרה סנטימטרים!" נסתה להלהיב אותה, "אפילו תגיעי לארון למעלה בלי לטפס על כסא!"

מסעודה לא הייתה מענינת ללכת על עקב גבוה כל כך, אבל רצתה לשמח את גברת פוירשטיין ולכן נסתה לנעל את הנעלים שקנתה. מהר מאוד היא הבינה שזה לא בשבילה. לאחר זמן קצר רגליה כאבו מאוד והיא בקשי הצליחה לדחות בדרך הביתה. גברת פוירשטיין הביטה בה באכזבה. מסעודה לא רצתה לצער אותה, אבל אמרה: "תודה רבה שהתאמצת בשבילי, אבל זה קשה לי מדי. אני נשארת איתך שנה אחת. אם הוא רצה אותי בגובה הזה - זה מה שהכי טוב בשבילי."

במציאות לא הכל זרם לפי ששמעו את השם שלה, אז ראו את הגובה שלה - כלם נרתעו. גברת פוירשטיין הייתה מיאשת. "בבקשה! מסעודה, תחליפי את השם לפחות! למה לסבל סתם?"

אבל מסעודה חזקה בנסיון להרגיע אותה. "אינני סובלת. אני בוטחת בה. כשיגיע הזמן - הוא ישלח לי את הבחור הנכון."

מסעודה לא שנתה את שמה ולא נעלה נעלי עקב בגובה אדיר. היא נשארה כמו שהיא, נעלה נעלים בעלות עקב קטן ונחה וקנתה בטיחה שזו ההשתדלות שלה, ושה יבאי לה את הישועה כשהייתה נכון עבורה.

יום אחד, משפחת פוירשטיין הזמינה אורחים חשובים מאוד לשבת משפחת זינגרליץ. הייתה זו משפחה מכבדת מאוד מבני ברק, האבא היה תלמיד חכם מפורסם, והבנים למדו בישיבות מצוינות ועשו חיל. הם הגיעו לשבת יחד עם חמשה ילדים. בנם הגדול, ירוחם,

נשאר בישיבה. כשהגיע, קבלה אותם מסעודה במאור פנים: "שלום, ברוכים הבאים! אלו האורחים חשובים! מסעודה הציגה את עצמה והגישה לאורחים שתייה."

היא הובילה אותם לחדר האורחים. החדר היה מסדר ונקי והמצעים הדיפו ניחוח נפלא.

גברת זינגרליץ סקרה בהתפעלות את החדר שנראה כמו חדר בבית מלון. "ואו... מי הכין עבורנו את החדר המספח והנקי הזה?" שאלה.

"זו מסעודה", ענתה גברת פוירשטיין בגאון. "היא בחורה מדהימה."

בליל שבת, הגיעה מסעודה לשלוחן את העוגות שהיא אפתה.

"אלו עוגות מיוחדות!!" התלהבה האורחת. "הן קניות, נכון?"

"לא", צחקקה מסעודה, "השם זכה אותי להכין אותן", השיבה בצניעות.

במשך כל השבת, נהנו האורחים משפע המאכלים שהכינה מסעודה. האכל היה מגוון ועשיר, וכלם התענגו עליו והתפעלו מיכולותיה המרשימות של השפית הצעירה.

במוצאי שבת, אמרה גברת זינגרליץ לבעלה בשקט: "אני חושבת שמצאנו את הפלה של ירוחם."

"מה? מסעודה?!" נדהם בעלה, "הגבה שלה רק מטר ארבעים! זה לא בשביל ירוחם..."

"סמך עלי", היא אמרה, "אני אמצא שלו ואני מכירה אותו. הוא רק צריך לפגוש אותה."

למחרת הם נסעו לישיבה, קראו לירוחם, ואמרו לו: "יש מישהי מיוחדת שיכולה להתאים לך. קוראים לה מסעודה ריזון. מסעודה אמנם נמוכה, אבל היא בחורה מצלחת, חכמה ומכשרת."

ירוחם לא התלהב כששמע את הפרטים, אבל אמצא שלו לחצה עליו, "תנסה. רק פגישה אחת! ראיתי אותה במשך שבת שלמה, ואני אומרת לך שהיא בחורה נדירה!"

ירוחם סמך על אמו, והסכים. למחרת הם נפגשו. ברגע הראשון, ירוחם הביט בחסר שביעות רצון בקומתה הנמוכה של מסעודה, אבל כשהשיחה זרמה, הוא גלה, להפתעתו, שהענין כבר אינו מפריע לו. הוא התרשם מאוד ממדותיה הטובות של מסעודה, מהחריצות שלה, מהנחישות ומהאמונה החזקה ששדורה.

כעבר כמה פגישות נוספות הם החליטו להתאגרס, בשעה טובה ומצלחת. החתונה הייתה שמחה ומרגשת. מסעודה הודתה לה על הבעל הצדיק והנפלא שזכתה להנשא לו.

היא ידעה והאמינה תמיד שלא משנה כמה הסביבה לווענת, וכמה המצב נראה קשה. לא הנתונים היבשים, לא הנסבות ולא החיצוניות קובעים מה יקרה, רק בורא עולם!

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדרך': חינו 08-9190090 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

כל בית בישראל
פותח את כל הקווים
לכל בני המשפחה

להצטרפות חייגו: 08-9190090

אין בית
ללא קו הילדים!

19
לילדים

*שימו לב במידה ואינכם יכולים לעמוד בתשלומים, אנא צרו עמו קשר. אנחנו פותחים לכולם את הקווים